

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicat

Scrisorile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

Nr. 76.

Joi, 3 (15) Aprilie.

1886.

Nou abonament

la

„Gazeta Transilvaniei”.

Cu 1 Aprilie 1886 st. v., s'au început unii non abonament, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețul Abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șase „ 6 „

„ unu an 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci

„ șase „ 20 „

„ unu an 40 „

Abonarea se poate face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de până acum li-se recomandă a însemna pe cuponul numărul fâșiei sub care au primită diarul.

Domnii ce se vor abona din nou să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea.

Brașov 2 Aprilie 1886.

Proiectele ministrului de finance Szapary, cu care a fost suprinsă dieta ungară de curând, au ridicat un colțisor al vîlului iluziunilor maghiare, ce ascunde încă vederii „patrioților” deplorabila stare a finanelor statului.

D-lu Szapary a cerut să se ia un credit de 20 de milioane florini dela parlament, pentru ca cu această sumă să se acopere diferența nefavorabilă între bilanțul anilor 1884 și 1885 și între bugetul preliminar pentru acești ani, care diferență este, după arătările ministrului, de 30 de milioane. Cu alte cuvinte s'au încasat mai puțin decât s'au votat cu 30 de milioane. Această împrejurare caracterizează îndestulă rău administrația financiară în Ungaria precum și urmările funeste ale prea marelui încordări a forței contribuabililor.

O interesantă lucrare a apărut de curând din pînă d-lui Meltz asupra dărilor, a dezvoltării, a urcării și a manipulării lor, în comunele de pe teritoriul fostului fundus regius. Aceste comune sunt materialicesce cele mai bine situate în Ardeal, și prin urmare din datele adunate de d. Meltz putem să ne facem o idee despre rezultatele politice financiare ungare.

Meltz a calculat, că în memoratele ținuturi se vine pe fiecare cap o dare directă de 6 fl., pe când în Prusia se vinu numai 3 fl. 55 cr. în Franca 5 fl. 75 cr. în Anglia 4 fl. 47 cr. — și ce fel de țări sunt aceste! La dările directe se adaugă dările indirecte, se adaugă mai departe și timbrele peste măsură de mari. Afară de acesta pe bere și pe zahăr sunt impozite înalte; mai rău este însă încărcătura proprietatea de pământ, pentru care se plătesc trei feluri de dări: darea de pământ, darea pe câștig clasa a II-a și darea generală pe venite.

Meltz constată mai departe, că din anul 1857 până la 1883, adică în 25 de ani darea de pământ a crescut cu 112 procente; celelalte dări au crescut cu 102.5 procente, ertote dările directe laolaltă luate cu 107 procente. În unele comune din fundul regiunii darea de pământ s'au urcat la 200, ba și la 300 de procente; celelalte dări directe s'au urcat totu în această proporție până la 400 de procente.

La dările statului se mai adaugă și dările către comitat și apoi aruncurile comunale, care sunt în multe comune asemenea foarte mari.

Restanțele de dare și execuțiunile de dare

erau mai înainte raritate în satele săsești. Astăzi și una și alta nu mai sunt raritate. În 75 de comune restanțele de dare trecu peste o mie de florini, ba în unele se urcă aproape până la 10,000 florini. Causa dărăpănării financiare a acestor comune, odinioară atât de înflorite, este de-o parte criza economică, de altă parte mărimea grozavă a sarcinilor publice și abuzurile în administrarea dărilor, ce sunt chiar provocate prin imorala întocmire, după care funcționarul de dare primește premii extraordinare în proporție cu mărimea sumei dărilor, ce le încasază.

La această tristă administrare a finanelor se mai adaugă și risipa celor dela guvern. În anii 1876 și 1877 aceștia își luaseră un avânt de-a face economie, însă nici n'au început bine și erau în calea în patima de mai înainte de-a cheltui orbesc, mărind numărul existențelor bugetare și aducându mereu jertfe, din busunarul altora, molochului șovinist și orgolios al „națiunii domnitoare.”

În asemenea împrejurări nu e nici o speranță de îndreptare. Mergem cu pași repezi spre ruina totală. Carul statului este mănătu de cei ce sedă ași pe capră, fără nici o milă, pe povârnișul prăpastiei.

Negociările cu România.

În ședința dela 10 Aprilie a camerei deputaților din Pesta se aduse, după cum am anunțat din nou în desbatere convențiunea comercială cu România. Deputatul Enyedi își motivă interpelarea sa, fiind ascultat cu mare atenție și aplaudat de stanga extremă.

Interpelantul e de acord cu ministrul într'aceea, că e greu a da un răspuns precis în cursul tractărilor, der principiile de căpetenie, pe baza cărora se se reguleze raportul convențional cu România, nu poate fi obiectul unei tănuiri. În România nu s'a ținut seamă atât de strict de tănuire, ca la noi. Acolo se pune pe față ca prima condiție premergătoare începerei tractărilor asigurarea esportului român de vite. În fapt, amândoi miniștri de comerț ai celor două state ale monarhiei au luat dispozițiune, care fac în viitor posibil esportul de vite împedecată până acum. Reserva ministrului cu privire la direcțiunea tractărilor este de natură a deștepta îngrijiri. Marea industrie vieneză dezvoltă cea mai mare agitațiune față cu guvernul austriac, pentru ca să înduplece pe guvernul unguresc a sacrifica avantajele agriculturii unguresc în schimb pentru favorurile vamale ce sunt de oferit produselor industriei austriace. Chiar și în 1876, la încheierea tractatului comercial român interesul industriei unguresc s'au subordinat altor puncte de vedere, fără să se fi apărut acelea ale agriculturii unguresc. Pentru a întări cele discutate cu privire la agitațiunea marelui industrii austriace, oratorul se provocă la un articol din „N. fr. Presse” asupra tractatului de comerț, în care s'a discutat, că Austro-Ungaria a procedat nedrept și incorect față cu România, când monarhia s'a scutită în contra importului de vite. Acest articol s'a colportat în totă România, s'a citit în parlamentul din București și pe baza aceluia s'a constatat, că Ungaria a abuzat de drepturile sale convenționale. Cu toate astea oratorul e convins, că ministrul unguresc n'a făcut nimic altceva, decât aceea ce prin convenția veterinară internațională era avisat să facă. Un bărbat de stat român, conducător, Ion Ghica, într'o scrisoare adresată contelui Macdonald în Londra, datată 10 Aprilie 1876, și-a risu de lipsa de orientare a guvernului unguresc și constată, că interesul industriei unguresc la încheierea aceluia tractat n'a fostu apretuit cum se cuvine. Der acesta n'a împedecată pe România a agita în modul cel mai violent în și afară din parlament și a atribui acestui tractat toate calamitățile ei economice. Sub titlul de măsură contra filoxerei, cartofii și legumele unguresc au fostu opriți d'ina în România. Oratorul citează în urmă mai multe cazuri de vexațiuni, cărora es-

portul unguresc e espus la granița vamală română spre a ilustra îndreptățirea imputării Românilor, că Ungaria nu s'a ținut de tractat. Întrăba apoi pe ministrul, că cum stă cu tractările și ce are de gând să facă, dacă nu se va încheia convenția.

Arangiamntul turco-bulgar.

În ședința dela 5 Aprilie n. 1886, conferința din Constantinopol, la care au fostu reprezentate marele puteri ale Europei prin ambasadorii lor, a subscris protocolul VIII privitor la Rumelia orientală. Eă textul protocolului:

Puterile sunt de acord să accepte, chiar de acum, dispozițiunile arangiamntului privitor la afacerile Rumeliei Orientale, după cum sunt formulate mai la vale și consimtu ca ele să fiă imediat promulgate sub această formă și puse în vigoare.

1. Guvernul general al Rumeliei Orientale va fi încredințat prințului Bulgariei, conformu articolului 17 alu tratatului dela Berlin.

2. Cătu timpul administrațiunea Rumeliei Orientale și a principatului Bulgariei voru rămăne în mâinile unei singure și aceleși persoane, satele musulmane ale cantonului Hirdjali, precum și satele musulmane aședate în regiunea Rodopului, cari au fostu până acum în afară de administrațiunea Rumeliei orientale voru fi separate de această provincie și administrate directu de guvernul imperial și acesta din cauza dreptului Sublimei Poartă stipulat în antedictul aliniat alu art. 15 din tratatul dela Berlin.

Delimitarea Cantonului și a satelor în cestiune va fi făcută prin îngrijirile unei comisii tehnice numită de Sublima Poartă și de prințul Bulgariei. Ea va fi aplicabilă asupra terenului și se va ține comptu de condițiunile strategice trebuincioase, în interesul guvernului Imperial.

3. În vederea de a asigura într'unu modu perpetuu ordinea și liniștea în Rumelia Orientală precum și prosperitatea tuturor supușilor M. S. Sultanului, cari locuesc în această provincie. O comisiune numită de Poartă și de prințul Bulgariei va fi însărcinată să examineze statutul organic al Rumeliei și de alu modifica după trebuințele situațiunii și trebuințele locale. Tote interesele Tesaurului Imperial otoman voru fi luate asemenea în considerație.

Acastă comisiune va termina în termenul de 4 unu lucrările sale, cari voru trebui să fiă supuse la sancțiunea conferinței dela Constantinopol. Până ce aceste modificări voru fi sancționate, îngrijirea de a administra provincia, după formele cerute de circumstanțele actuale, va fi încredințată înțelepciunii și fidelității prințului.

4. Tote celelalte dispozițiuni ale tratatului dela Berlin privitor la principatul Bulgariei și Rumeliei orientale sunt și rămăne menținute și executorii.

Puterile voru da asemenea sancțiunea lor formală acestui act într'o conferință ce se va întruni la Constantinopol când voru fi în stare să sancționeze statutul organicu revisuit alu Rumeliei orientale.

Făcut și semnatu la Constantinopol în 5 Aprilie 1886 în Kioscul Imperial dela Thop-Khane.

(Semnat) Said, Server (Turcia).

(Semnat) Calice (Austro-Ungaria), Radovitz (Germania), Nelidoff (Rusia), W. A. White (Anglia), Galvagna (Italia), Gabriel Hanotaux (Francia).

SCRILE ZILEI.

Măne serea Joi, va fi ultima conferință literară din periodul acesta. D-lu prof. I. Socaci va vorbi despre „Socialismul modernu seu Internaționala roșă.”

—x—

O foia din Timișoara raportază, că la tribunalul din Pesta se află unu interesant proces. Mitropolitul Miron Romanul a intentat procesu în contra patriarhului sârbesc gr. or. din Carloviț pentru separarea hierarchică și împărțirea averii bisericesc ce are să se facă în comuna Cnezu, comitatul Timișului.

Diarele unguresci se plângă amar de *corupțiunea*, ce este în Clușiu. În toate duminicile și sărbătorile nu vești alta decât omenii beți de băuturile alcoolice. Săra târziu mai toate stradele sunt pline de omenii morți de beți. „Trebue să mărturisim, că corupția e mare,“ țice „Ellenzék.“ — Și acesta sub nasul „Kulturregletului!“

—x—

Din *Mureșu-Oșorhei* s'au trimis mai mulți judecări la Deva, ca să facă cercetări în privința bătailor, ce s'au întâmplat acolo cu ocaziunea alegerii de deputat. De mult am așteptat noi această cercetare, — țice unu țiaru ungurescu — pentru că ce se întâmplă acolo, între bețivii feciori valachi, nu se mai întâmplă nicăiri în țară. — Și acesta grație „culturei maghiare!“ Clușul e martor viu.

—x—

Numărul *sinuciderilor în Ungaria* se înmulțesc pe țice ce merge. Diarele unguresci ne spun, că în luna lui Martie s'au săvârșit 57 de sinucideri, mai mult din cauza miseriei. Afară de acesta numărul încercărilor d'a se sinucide se urcă aproape la 100. Contingentul cel mai mare de sinucideri îl dă Peșta. — Și asemenea lucruri se întâmplă în acestu „raiu!“

—x—

Unu studentu tineru din Seghedin, impușcându pe stăpănul casei sale, fu condamnat la 5 ani muncă silnică.

—x—

Ministrul ungurescu de agricultură, industrie și comerț a permis, ca în comuna *Mureșu-Oroszfalu*, comit. *Mureșu-Turda*, să se țină două târguri anuale, la 30 Martie și la 30 Septembrie.

—x—

Școala comunală din *Boldogfalău*. com. *Zala*, face progrese frumoase. Băieții sunt instruiți de unu țeranu și de o țerancă, catechismul creștinescu îl propune „unū concetățenū jidanū“, așa nespune „Ellenzék.“ — Cătu pentru progresu, vorbă se fiă. Dér că „patrioții“ voru fi cu timpul talmudisaiți, nu ne îndojm.

—x—

Pentru Universitatea săsescă, până acum, Români au ales deputat pe d. avocatū *Bojița* din *Sebeșu* și pe d. Dr. *Stefan Păcuraru* din *Sibiu*.

—x—

Unu incendiu grozavu a nimicit în 10 Aprilie n. zidurile a vr'o 140 de economi, Români și Sasi, din *Basna*. Omenii se aflau la câmpu, ocupați cu sămănăturile. Focul a mistuit cerealele și nutrețul ce-lu mai avéu bieții omeni, dintre cari numai șese erau asigurați.

—x—

În *Șaroșu* încă a fost unu incendiu, în 11 Aprilie n. Au ars șapte edificii săsesci.

—x—

În ziua de 8 (20) Aprilie, aniversarea morții lui *C. A. Rosetti*, după terminarea ceremoniei ce se va face în strada *Clementei*, cu ocaziunea punerii pietrei comemorative pe casa în care s'a născut *C. A. Rosetti*, amicii săi se voru aduna pe *Câmpul Libertății*, unde se va rosti unu discursu în fața locului unde vorbea marele român în 1848. În urmă se va merge în corpore la cimitirul *Șerbanu Vodă*. Inițiatorii ceremoniei dela 8 (20) Aprilie au decis a face o singură cunună de care se voru lega panglicele diverselor corporațiuni seu delegațiuni. Sumele ce se voru primi pentru această cunună voru fi vârsate de „Românul“ în mâinile organizatorilor. Sumele ce voru rămân se voru da comitetului

ce se va însărcina cu publicarea tuturor scrierilor lui *C. A. Rosetti*.

—x—

„L'Indépendance Roumaine“, află că lucrările de fortificațiune împrejurul *Bucureștilor*, împărțite în patru secțiuni, au să fiă întreprinse cu o extremă activitate. Se mai pretinde, adăogé numitul țiaru, că oficerii români de geniu voru fi asistați, în îndeplinirea lucrărilor, de consiliile unor specialiști germani.

—x—

Săptămăna trecută, țice „Vocea Brăilei“, a plecat din portul *Brăila* următoarele bastimente încărcate cu producțiuni române: vaporul englesu „*Fracmore*“ încărcat cu săcară, sămăntă de inu, ovésu și rapiță pentru *Anglia*; vaporul „*Solon*“ încărcat cu orz și grău pentru *Italia*; vaporul „*Meljué*“, încărcat cu săcară pentru *Anvers*; vaporul „*Ninian Stuart*“ încărcat cu orz, porumb, grău și sămăntă de cânepă pentru *Anglia*; vaporul „*Firfeld*“, încărcat cu porumb, orz și grău pentru *Amsterdam*; vaporul grecu „*Zachianoto*“ încărcat cu orz pentru *Anglia*; vaporul „*Rigemine*“ încărcat cu orz pentru *Anglia*; vaporul „*Esmore*“ încărcat cu orz, ovésu, porumb și 120 boi pentru *Malta*.

—x—

Despre artista *Martha Remmert*, care va concerta astă sêră în hotelul Nr. 1, „*Montags-Blatt*“ țice că această pianistă intrinsece însușirile școlii lui *Liszt* cu ale școlii lui *Kullak*, și cu acestea și altele, care nu se învêță în nici o școlă; ea e una dintre cele dintău reprezentante ale „grand jeu“-ului și are o tehnică rară. „*Deutsches Tageblatt*“ scrie, că este a treia după *Essipoff* și *Menter*. Se pôte întâmpla să fiă cea dintău. O numescu chiar regina pianistelor. Tehnica e colosală.

—x—

Astă sêră la teatrul germanu se va da ultima reprezentațiune, în care va juca artista *Hermina Albrecht*. Se va juca „*Kabale und Liebe*“, tragediă în 5 acte de *Friderich v. Schiller*.

Apêrarea și necasurile espulsaților.

Amu publicatū erî declarațiunea societății „*Carpații*“, din *București*, prin care se apêră în contra imputărilor ce i s'au făcutu. Astăți dăm în estras două scrisori ale espulsaților *Al. Ciurcu* și *Cornenu*, cari, precum șcim, au fostu loviți fără de nici o vină de măsura espulsării. Ele cuprind nu numai o apêrare, ci și o acuzare, că nu li se dă reparațiunea, ce sunt în dreptu a-o pretinde dela guvernul și parlamentul român. D-nu *Ales. Ciurcu* fostul directoru alu „*Independenței române*“ scrie următoarele:

Iubite confrate, Ișgoniți din România fără nici o vină, afară numai d'că e o crimă de ași iubi neamul și de a lupta pentru el, ne-am adresat Parlamentului român, spre a-i cere dreptate... Amu acusatū pe d. *Ionu Brătianu* înaintea Parlamentului, că, isgonindu-ne, a violat în privința noastră legile țerei din două puncte de vedere, mai întâiu, fiindcă suntem Români și d'ér în nici unu casu nu ne putea aplica legea „asupra străinilor“, alu doilea, fiindcă chiar străin de amu fi, nu ne-am făcutu culpabil de nici una din previsionsile legii în virtutea căreia amu fostu alungați de pe pământul României.

D. *Brătianu* a ordonatū Parlamentului de a nu intra în discuțiunea petițiunii noastre și Parlamentul s'a supus....

În urma acestora d. *Cogălniceanu* își dezvoltă interpelarea în modul știut. Sunt siguru, că d. *Cogălniceanu* n'a procedat astfelu decât în considerațiunea suferințelor familiilor noastre. Totu din această considerațiune amu fi primitu bucuros să nu fim apêrați personalu de nimeni, numai să ni se dea o reparațiune. Credeam că reparațiunea ne va veni printr'unu votu alu Adunării, care să confirme principiul constituționalu, că Români din alte state nu sunt străini în România. Dér devisa d-lui *Ionu Brătianu* fiindu a trage pe sfôră, și-a pus-o în aplicare și cu această ocaziune.

Îmi pare rău că d-lu *Cogălniceanu* nu mi-a cerut și părerea mea, căci i-așu fi spus, că nu dorescu atât să fiu repatriat cu toate suferințele morale și materiale ale mele și ale familiei mele, câtu dorescu a nu vedé Parlamentul român severșind unu act din cele mai rușinoase.

E deja rușinosu ca Parlamentul român să refuze dreptatea celui ce i-o cere, să nu vrea nici măcar să cerceteze plângerea unor nedreptăți și să consfințescă astfelu unu act ilegalu și anti-naționalu, numai ca să scape de orice bănuieșă pe acela din mila căruia trăiesce... Dér ceea ce e mai rușinosu încă, este a se întorce cu unu veacu înapoi și a proclama principiul, că Românul din alte state nu e Român ci străin, că în România nu există nici o deosebire între unu Român din altu stat și unu indigenu din *Zanzibar* seu din *Honolulu*. Acesta e ce mă dore mai mult decât nedreptatea făcută mie și familiei mele, și decât să vedu această rușine asupra nêmului meu așu fi preferit ca țera întregă să fi votatū o moțiune alu cărei spiritu să fi fostu următorul: „Aprobamū expulsionea lui *Ciurcu* d'ér mântinemū principiul constituționalu și declaramū, că prin denumirea de străin legiitorul dela 1881 n'a voitū a înțelege și pe Români din alte state.“

D'că reprezentațiunea națională mai are o scântie de patriotismu, o conjuramū să găsescă unu mijlocu spre a emite unu votu în sensul acesta și-i vomu fi recunoscători....

Nu potu crede că toți sunt așa de răi Români, după cum îi arêta aparințele. Slăbiciunile omenești i au făcutu să procedă, ér nicidcum ura cătră frații lor din alte state. Dovadă, că eu toții aplaudau la suspinele patriotice ale onor. d. *Cogălniceanu*.

Cătu despre noi, amu stău aici în *Rusciuk* aproape o jumătate de anu, nu ca să facem țiare, cum a afirmatū d. *Ionu Brătianu* cu atăta ușurință dela tribuna *Camerei*, ci pentru ca să așteptamū din apropiere rezultatul petițiunii noastre adresate Parlamentului, apoi fiindcă ne venia greu a ne depărta de pământul iubit alu țerei noastre, pe care îl țărém în fiă-care țice peste *Dunăre*, fără a ne fi permis să călcăm pe el, în fine fiindu că aici puteam avea din când în când mângăierea de a ne vedea soțiele, copii, rudele și amicii cu unu cuvânt, fiindu că de aci puteam încă să respiram aerul României. Acum că ne-am convins că nu aveam să așteptamū nici o dreptate dela Parlamentul român, ne vomu duce și de aici.

Mulțamindū națiunii bulgare pentru ospitalitatea ce ue-a datū, vomu lua în mână toiagul evreului rătăcitor și ne voru îndrepta pașii spre alte țeri, unde asemenea speramū că găsim ospitalitate. Lumea e mare și se va găsi și pentru noi unu colțor pe acestu pământ.

Mi se spune acum că d. *Brătianu* ar avea de gând să ne trimită emisari, spre a ne impune nisece condițiuni, ne-ar grația. Îl rog să nu-și mai dea această ostentelă. Numai celor vinovați se face grația.

FOILETONU.

Discretu.

de

Jacques Normand

(Urmare.)

D-na *Cocherel* aștepta pe *Jean* în admirabila florărie, umbrită de plante rare, și care se mărginea cu salonul cel mic.

Tinera femeie îmbrăcase o toaletă de casă atrăgătoare din *Crêpe de China* de colorea galbenă a paiului, care o prindea de minune, fiindu ea brunetă. Ea ședea întinsă comod și nepăsătoare pe unu divan orientalu sub plante înalte și verzi; în mână ține o carte, în care nu citea. Puteai crede, că șede ca modelu pentru vreunul din acele frumoase tablouri, ce scot, în saloanele din *Paris*, de pe toate buzele femeesci strigate de admirațiune ca „Oh!“ și „Ah!“

Când baronul îi fu anunțat, țice ea: „Lăsați-l să intre.“

Aceste cuvinte le însoți ea cu unu suris enigmatic răpitor; acestu suris era ca unu amestec de frică, plăcere și băjocură! era, cu unu cuvânt, surisul unei femei, care se îndoiesce și care nu vrea să fiă învinsă, fără a o fi lămurit mai întăiu.

Într'o mână cu pălăria, într'alta cu una din mânușile sale, baronul păși în ușe, sărută apoi degetele d-nei *Cocherel* și se aședă în fața ei pe unu mare scaun de trestie.

Naturalu că la începutu au vorbitu numai despre preumblarea de dimineță, încetulu cu încetulu conversațiunea se aduse pe unu tărâm mai intim.

„Dér de siguru, vă dau asigurarea, vă iubesc din adencul inimei,“ afirma baronul.

„Și prin ce mi dovedeți acestă?“

„Dumneleu meu... până acum negreșit că prin nimic... d'ér îndată ce mi se oferă ocaziune... veți vedea...“

„Ați fi în adevêr capabil să faceți orș și ce pentru mine?“

„Orș și ce!“

„Și mi-ați fi cu totul supus mie?“

„Vê juru!“

„Voiu putea conta pe d-vostă la fiecare ocaziune?“

„La fiecare!“

„Și d'êr în adevêr v'așu permite, să mă iubii puținel... d'că v'așu da unu micu grăuncioru din acea fericire, ce o implorați de trei luni, veți fi apoi atât de discretu, ca nimenea pe lume să nu aște ceva despre acestă?“

„Ah, Dômnă!“ țice baronul *Jean*, ducându-și mâna la inimă.

„Da, știu,“ continuă d-na *Cocherel*, „de obicei omul nu spune, d'ér lasă pe alții să vorbească și nu se supêră decât vorbesc. Ce v'ê pasă d-vostă, bărbat bogat, peste totu de buna reputațiune a unei femei!... și câtu de iute s'a comis o indiscrețiune!“

„Ca mormentulu!“ afirmă baronul, „credeți-mi, voi fi discretu ca mormentulu!“

Aci țicu frumoșa d-na *Cocherel*; căci în adevêr n'avea ce să replice la acestă. Era rëndul lui *Jean* acum să continue atacul. Elu voia să folosească ocaziunea; d'ér ca comandantū dibaciu socot că e mai bine să înainteze cu precauțiune, pârâindu-și scaunul de trestie se aședă alături de frumoșa brunetă.

D-na *Cocherel* din parte'i se sculă și se aședă pe scaunul pe care-lu pârâsise baronul.

Acestă schimbare crucișe de locuri ar fi putut dura câtuva timp; *Jean* însă preferi, să relăcpe conversațiunea începută.

Causa și-o apêra elu cu deosebită dibăcie. Lîpede ca ziua dovedî contra-vorbitorii sale, că ei trebuie să se urască cumplitu, d'ér că e prea răpitoare pentru acestă și că ea n'are nici unu dreptu d'a-și lăsa inima să dormiteze și mai departe. Elu, *Jean*, vrea să-și închirieze în ea, în inimă, o mică locuință, fiă și în alu cincelea etagiu, va fi unu locitoru modelu, va păstra cea mai strictă discretune, va face șgomotu puțin, va ocupa puțin locu, nu va fi prea pretențios și îndată ce proprietara se va sătura de elu, cu totă supunerea va preda cheia portarului și-și va căuta o altă locuință, fără să protesteze câtuș de puțin în contra isgonirii sale. Nicidată însă n'ar uita scumpele momente, trăite în alăta fericire, ce i le-a oferit proprietara. Cu voce slabă, nepasionată, căci pasiunea după părerea baronului *Jean* era unu lucru degustător, unu joș învechit, îi repeși elu ceea ce'i spusese de o sută de ori.

D-na *Cocherel*, rădimită în cotul mânei, îl ascultă cu atențiune fără să-l slăbescă unu momentu din marii și inteligenții ei ochi, și când elu termină, țice:

Cursul la bursa de Viena

din 12 Aprilie st. n. 1886

Table with financial data for Vienna stock exchange, including bond yields and prices for various securities.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficiala dela 29 Martie st. v. 1886.

Table with financial data for Bucharest stock exchange, listing various bonds and their market values.

Cursulu pietei Brasov

din 13 Aprilie st. n. 1886.

Table with financial data for Brasov market, showing exchange rates for various currencies and commodities.

Nr. 956/1886.

Publicatiune.

Conformu dispozitiuniloru §-lui 16 alu art. de lege 44 din 1883 se aduce la cunoscinta publica cumca listele asupra mesurarei darei pentru 1886 continendu 1) darea de pamentu; 2) darea de case; 3) darea de castigu de clasa I. si II-a suntu depuse la oficiatulul orasenescu de dare spre a le pute vedea fie-care dela 12 pana inclusive in 19 Aprilu a. c. inainte de pranzu dela 9-12 si dupa pranzu dela 3-5 ore.

In contra cuoteloru de dare stabiliate in aceste conspecte pote face recursu la comisiunea administrativa:

a) In decursu de 15 zile i. c. pana la 27 Aprilie a. c. inclusive acei contribuabili, cari in anul trecutut au fostu deja supusit uncia din speciile amintite de dare.

b) Acei contribuabili insu, cari pentru anul 1886 suntu pentru prima datu supusit uncia din speciile amintite de dare, si anume in decursu de 15 zile, incependu cu ziua inducerei datorintei loru de dare in colole de platire.

Recursele in contra mesurarei darei suntu a se asterne primarului orasenescu, respective magistratulul orasenescu.

Recursele asternute dupa terminele amintite se respingut!

In fine se provoca toti contribuabili ca spre scopulu inscrierii darei, se se prezenteze cu colole loru de platire la subscrisul oficiatulul de dare fara amenare.

Brasovu, in 8 Aprilie 1886.

Oficiatulul orasenescu de dare.

Sz. 770/1886.

tkv.

Arveresi hirdetmenyi kivonat.

A gyulafehervari torvszek, mint telekkonyvi hatosag kozhírre teszi, hogy Halasz Jakab vegrehajthatonak Totojan Katharina vegrehajthatst szenvedo elleni 10 frt. 10 hr. tokekovetelés és járulékai iránti vegrehajtasi ügyeben a gyulafehervari kir. járásbiróság területén a gyulafehervari határon fekvő, a gyulafehervari 714. sz. tjkvben A + 1. 6. 8. 9. 10. rsz. fekvőkre 1267 frt. becsárban az arverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi április hó 20-ik napján dél-éltti 9. órakor a telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanon becsárának 10%-át kézpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. — A gyulafehervari kir. torvszek mint telekkönyvi hatoságnak 1886. évi február hó 9-én tartott üléséből.

A kivonat hiteletüli Dobolyi Ferencz.

Mersulu trenuriloru

pe linia Predealu-Budapesta si pe linia Teluszu-Aradu-Budapesta a calei ferate orientale de statü reg. nng.

Large table with train schedules and fares for routes between Predeal-Budapest, Teluszu-Arad-Budapest, and Budapest-Arad-Teluszu. It includes columns for train types (Trenu de persoane, Trenu accelerat, Trenu omnibus) and fares for various stations.

Nota: Orele de nopte suntu cele dintre liniile grosu.

Tipografia ALEXI Brasovu.